

MIJN NAAM IS VERSLAVING

Jongeren eenakter

door

MARIANNE KEMMER

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.

Tel: 072 - 5 11 24 07

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **MIJN NAAM IS VERSLAVING** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **MARIANNE KEMMER** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

© 2024 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (YouTube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, generale repetities met publiek, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **6** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten.

E-mail: rechten@toneelfonds.be. Telefoon: (03)3.66.44.00.

Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

PERSONEN:

Verslaving - Een personage dat letterlijk Vera verslaafd maakt

Vera 1 - Net en vrolijk meisje

Vera 2 / Anita - Verslaafd meisje / vriendin van Vera

Vera 3 / Bernice - Zwaar verslaafd meisje / vriendin van Vera

Cecile - Vriendin van Vera

Demi - Vriendin van Vera

Vera wordt gespeeld door 3 verschillende meisjes. Voor het oog moet ze er steeds slechter uit zien. Niet alleen fysiek maar ook qua uiterlijk. Van keurig naar steeds slonziger. Qua kleding maar ook wat betreft haren en make-up. Het stuk begint met 5 stoelen.

De eerste versie van Vera heeft nog 4 vriendinnen. Die worden gespeeld door de andere speelsters. 2 keer valt er een vriendin weg zodat die zich kan omkleden om de volgende Vera te spelen. Het personage Verslaving wordt in eerste instantie alleen door Vera gezien. Later ook door Demi en Cecile

DECOR:

Op het toneel staat een kapstok. Een rijtje van 5 stoelen naast elkaar.

	<u> Vera </u>	<u> Demi </u>	<u> Cecile </u>	<u> Bernice </u>	<u> Anita </u>
Stoel	1	2	3	4	5

Verslaving heeft een riem om haar middel. Aan haar riem hangen draden. Deze zijn duidelijk te zien. Deze draden moeten makkelijk te knopen zijn en makkelijk uit de knoop te halen.

VERSLAVING: *(komt oplopen en gaat midden voor staan. Tegen het publiek)* Voor degene die mij nog niet kennen. Mijn naam is Verslaving. In het begin vind je me aardig en kun je met mij lachen. Maar al snel zal het lachen je vergaan. Ik zal me aan je weten te binden zonder dat je het door hebt. Eerst pak ik je geld, je waardigheid en je zelfrespect. Daarna neem ik iedereen van wie je houdt van je af. Ik zal je zo manipuleren zodat je niemand anders meer wilt zien dan mij. Daarna neem ik al jouw bezittingen, je uiterlijk en je bestaansrecht van je af. En als je niets meer bent dan een lege schil, dan neem ik je ziel. Ik ben meedogenloos, berekenend en koud. Ik zal altijd aanknopingspunten zien en snel handelen. Als ik je eenmaal heb, laat ik je nog maar heel zelden gaan. Natuurlijk zul je denken dat jou dit nooit zal overkomen, maar je zult stelen van je familie en het aan mij geven. Iedereen zal tegen je zeggen dat je mij moet verlaten maar je luistert niet. Er is niets wat je niet doet voor mijn euforische koude kus. Je zult jezelf vergelijken met andere verslaafden en je zelfvoldaan voelen dat jij alleen maar alcohol drinkt of een jointje rookt. Maar ik zal je aanmoedigen om steeds meer te nemen totdat je niet meer zonder kan. Ik beloof je gelukzaligheid maar ik zal je vermoorden. Ik dans op je graf terwijl ik hard looser roep omdat je er in getrapt bent. Niemand is veilig voor mij. Ik ben de enige ziekte die jou vertelt dat je mij niet hebt. Mijn naam is Verslaving. En ik ben op zoek *(Kijkt de hele zaal rond)*.....naar jou!

VERA 1: *(komt op en loopt al rommelend in een grote dure tas verder. Ziet Verslaving)* Neem me niet kwalijk, wie ben jij? Moet ik jou ergens van kennen? Wat doe jij hier? Het is erg onbeleefd om zomaar ergens binnen te komen zonder te vragen. Ik wil je vriendelijk maar doch zeer dringend verzoeken om weg te gaan. Mijn vriendinnen komen zo.

VERSLAVING: *(heel vrolijk)* Volgens mij heb je mij al een paar keer op de feestjes gezien waar jij ook altijd komt. Ik ben degene die altijd het hardste lacht. Die de leukste spelletjes bedenkt en waar iedereen het de volgende dag nog over heeft. Maar inderdaad we hebben elkaar nog nooit de hand geschud. *(steekt haar hand uit)*

VERA 1: *(pakt haar hand aarzelend vast en schudt die langzaam. Je kan zien dat ze schrikt van de aanraking)* Ik houd super veel van feestjes en spelletjes. Leuk om je te ontmoeten. Misschien zie ik

je van het weekend nog, maar ik moet je nu vragen om te gaan, want mijn vriendinnen komen zo.

VERSLAVING: Natuurlijk. *(heel nadrukkelijk)* Tot ziens. *(gaat af)*

VERA 1: Ja, tot ziens! *(doet haar jas uit, hangt die op de kapstok en gaat op haar stoel zitten. Ze pakt haar telefoon uit haar tas. Er valt nog een schone zakdoek, een lippenstift, handcrème en een aantal afhaalmenu's van verschillende restaurants uit. Ze propt alles er weer in. De afhaalmenu's met wat meer kracht)* Waar blijven ze nou?

VRIENDINNEN: *(komen op)* Vera!

ANITA: Oh Vera, wat zie je er toch weer goed uit. Ik ben gewoon jaloers op je mooie huid en je mooie kleren en je haren. Wauw!

BERNICE: En niet te vergeten die superdure geweldige tas! Ohhhh. Heb je al wat van Steven gehoord?

CECILE: Ohhhhh Steven!!! Dé steven?

BERNICE: Natuurlijk dé Steven! Wat dacht je dan? Vera gaat niet voor minder.

DEMI: Steven? Wat moet jij met Steven? Ik heb gehoord dat hij....

VERA 1: Zo gaat die wel weer meiden. Ik vertel lekker helemaal niets over Steven. En van mijn tas blijf je af! Daar zit mijn hele leven in.

BERNICE: Doe niet zo dramatisch! En...wij weten alles van jouw leven en van...Steven. Hè meiden. *(ze joelen)*

CECILE: Zeker! Steven is gespierd, grappig....

ANITA: ...en vooral lekker! *(iedereen joelt)*

DEMI: Mijn broer zegt dat hij nogal een drugskikker is.

VERA 1: Welnee joh! Hoe komt hij daar nou bij.

VERSLAVING: *(komt op en gaat een beetje achteraf staan)* Drugskikker? Nice! *(ze loopt langs Vera 1 en strijkt over haar arm)*

VERA 1: *(trekt haar arm terug)* Oké meiden, wat gaan we doen vanavond? Film kijken of naar de stad?

CECILE: Film kijken.

ANITA: Naar de stad!

DEMI: Stad.

BERNICE: Nee! Nu een keertje naar de film.

VERA 1: Oh dan moet ik het zeker weer zeggen. *(de meiden lachen)*

ANITA: *(lachend)* Wie betaalt bepaalt!

CECILE: Anita! Je moet er niet zomaar van uit gaan dat Vera altijd alles betaalt.

VERA 1: Natuurlijk wel. Mijn ouders betalen altijd alles. Als ik het maar naar mijn zin heb, zeggen ze altijd. Ik kies voor.... *(haar telefoon piept. Ze kijkt erop)* Ohh! Mijn ouders komen zo thuis. Ze willen samen met me eten. Ohhh ze willen samen met mij eten! Ik kan me niet heugen wanneer we samen gegeten hebben. Wegwezen meiden, mijn ouders komen thuis om met mij te eten! Ik zie jullie morgen wel!

ANITA: Oh jammer. Je kan toch wel na het eten? Ik had net zo'n zin om naar de stad te gaan. En ik ben helemaal blut. *(krijgt een waarschuwend blik van Cecile)* Nou ja, ik ben echt blut.

CECILE: Nou en! Doe je toch zelf.

VERA 1: Meiden, meiden. Geen ruzie hoor. Het maakt mij niets uit dat ik altijd betaal. Maar vanavond blijf ik bij mijn ouders.

DEMI: Waar je zin hebt zeg! Ik heb ook zin om naar de stad te gaan. *(tegen Anita)* Kom, wij gaan samen.

ANITA: Maar ik ben platzak.

DEMI: Ik trakteer.

CECILE: *(tegen Bernice)* Wij samen een film kijken?

BERNICE: Gezellig!

VERA 1: Dag meiden. Veel plezier!

MEIDEN: Ja doe! *(gaan af)*

VERSLAVING: *(naar de meiden)* Ja, doe!

VERA 1: Ben je er nou alweer? Ik heb geen tijd, want mijn ouders komen zo thuis. Ik zal vast een beetje opruimen en de tafel dekken. Misschien kan ik wel een bloemetje plukken uit de tuin. Staat altijd leuk op tafel.

VERSLAVING: Weet je wat leuk staat? Een mooi jurkje voor het feestje van Steven. Kom, dan gaan we. *(ze probeert een touwtje aan de arm van Vera te maken)*

VERA 1: *(trekt het touwtje los)* Feestje van Steven? Geeft Steven een feestje? Ik weet van niets. Ik ben niet eens uitgenodigd. Maar dat maakt ook niet uit. Ik ga toch niet. Mijn ouders komen.....

VERSLAVING: Ja, je ouders komen thuis. Zoou saai! Een feestje is 100 keer leuker. Je kunt hem toch zelf een berichtje sturen of gewoon ernaartoe gaan. *(probeert weer een touwtje aan Vera's arm vast te maken)* Hij zal je echt niet wegsturen.

VERA 1: *(trekt het touwtje nu iets minder snel los)* Nee! Ik ga liever met mijn ouders eten.

VERSLAVING: Zelf weten. Ik weet wel wat ik zou doen. *(gaat zitten op de laatste stoel in het rijtje. De touwtjes nog in haar handen)* Ik sla nooit een feestje af.

VERA 1: Dat moet jij weten. Oké, bloemen, tafeldekken...*(haar telefoon plingt. Ze kijkt op haar telefoon en kijkt daarna verdrietig. Gaat op haar eigen stoel zitten)* Oh, mijn ouders zijn vrienden tegengekomen in de stad en nou gaan ze daar wat mee eten. Ze hebben ze al zo lang niet meer gezien. En ik dan? Ze hebben mij ook al zo lang niet meer gezien! Komen ze nou mee aan als mijn vriendinnen al weg zijn. Pfff dit is al de zoveelste keer dat ze me in de steek laten. Altijd komt er wat tussen. Waarom hebben ze in hemelsnaam een kind gekregen als ze er geen tijd mee door willen brengen. *(Pling. Leest voor van haar telefoon)* Bestel maar wat te eten. Pfff alsof ze mij daar nog mee kunnen paaieren. *(Ze pakt de stapel afhaalmenu's en kijkt of ze iets lekkers ziet)* Zal ik gewoon het duurste bestellen en dan....ach alsof ze daar kwaad van zouden worden. Ze hebben het waarschijnlijk helemaal niet eens door. *(propt de afhaalmenu's weer in haar tas)* Ik heb al geen honger meer ook. *(zit mistroostig op haar stoel voor zich uit te kijken)*

VERSLAVING: *(sarcastisch. Schuift steeds dichterbij Vera)* Ach Vera toch! *(dan een beetje hyper)* Zal ik je een beetje oppeppen? Een feestje zal nu wel heel leuk zijn toch? Gewoon even wat drinken en dansen en misschien lekker zoenen met Steven. *(probeert nu wat steviger een touwtje aan Vera's arm vast te maken. Ze heeft hem bijna vast maar Vera trekt het touwtje net op tijd weer los. Dan weer kalm en meelijwekkend en overdreven)* Je kunt ook braaf thuisblijven en op je ouders wachten. Maar dat kan nog wel uren duren. Is dat wat je wilt. Wachten op je ouders tot ze een keertje tijd voor je hebben. Ook goed hoor. Jij mag het zeggen. Als ik het zou moeten zeggen

dan wist ik wel. Ik kies altijd voor een feestje. Kom, dan gaan we samen. Ik ben dol op feestjes. *(pakt een touwtje en knoopt die snel aan Vera's arm en trekt haar daarmee van de stoel)* Je zult ervan opknappen.

VERA 1: Je hebt nog gelijk ook. Ik bent het zat om maar op mijn ouders te wachten totdat ze een keertje tijd voor mij hebben. Ze wachten maar een keertje op mij!

VERSLAVING: Goed zo, Vera, je hebt helemaal gelijk! En weet je. Wat je nu aanhebt is helemaal prima. Kom, we gaan meteen weg voor je je bedenkt. *(trekt haar hard aan het touwtje mee)*

VERA 1: *(lachend)* Rustig, rustig. Laat me even mijn jas aan doen. *(ze pakt haar jas van de kapstok)*

VERSLAVING: *(pakt haar jas ruw van haar af)* Nee, je jas heb je niet nodig. Pak jij je fiets maar alvast. *(trekt Vera mee af. Verslaving komt even terug en hangt de jas van Vera netjes aan de kapstok. Tegen het publiek)* De ouders moeten immers de indruk hebben dat ze netjes thuis is. *(daarna pakt ze de laatste stoel mee. Tegen het publiek)* Tja, ik weet natuurlijk al wat er gaat gebeuren. *(af met stoel)*

VERA 1: *(komt behoorlijk dronken op, ondersteund door Verslaving. Ze heeft in totaal 3 draden aan zich vastgeknoopt zitten. Deze worden door Verslaving vastgehouden. Pakt haar jas van de kapstok)* Oh nee. Ik kom net thuis. *(hangt de jas naast de kapstok waardoor haar jas op de grond valt. Ze gaat zitten op de laatste stoel. Verslaving trekt haar aan de draden naar de volgende stoel. Net zo lang totdat ze op de eerste stoel zit. Dit allemaal onder haar tekst)* Zo dan! Dat was een feestje zeg! Ik heb van mijn leven nog nooit zo hard gelachen. *(tegen Verslaving)* Jij bent het grootste feestbeest dat ik ooit ben tegengekomen. Zag je die kop van Steven toen ik binnenkwam. Maar wat hij daarna deed vond ik eigenlijk niet zo.....

VERSLAVING: *(pakt de jas van Vera op en hangt hem aan de kapstok. Ze blijft de draden vasthouden. Dan door de laatste woorden van Vera heen)* Jaaaa!!! Zoveel drank en een pilletje is het einde! *(lacht. Dan tegen het publiek)* Ik ben zo grappig! Het einde!

VERA 1: *(Verslaving trekt aan een draad. Vera is meteen weer vrolijk)* Jij bent supergrappig! Het was een top avond! *(Verslaving trekt aan een ander touwtje. Vera pakt ineens haar tas. Kiept*

hem om en kotst erin) Oh ik voel me toch niet helemaal lekker. Was misschien net iets te gek. Dit doe ik echt nooit meer.

VERSLAVING: *(treiterend)* Hoezo? Omdat je een beetje moet spugen. *(trekt weer aan hetzelfde touwtje)*

VERA 1: *(kotst nog een keer in haar tas)* Nee, natuurlijk niet, maar... Oh nee, mijn ouders. Als ze weten dat ik naar een feestje ben geweest op een doordeweekse dag en dronken en pilletje en ...hoe laat is het eigenlijk? *(in paniek)* Oh, ik krijg een maand huisarrest. *(zoekt snel haar telefoon en kijkt bij haar berichten)* Niets? Geen berichtje 'waar ben je' en ze hebben ook niet gebeld? Ze denken zeker dat ik al in bed lig. Ze hebben me niet eens gemist! *(Verstaving trekt nog een keer lachend aan hetzelfde touwtje. Vera kotst nog een keer in haar tas, maar nu omdat ze overstuur is)*

VERSLAVING: *(gaat naast haar zitten en draait de draden om de middel van Vera)* Ik denk dat het je ouders niet kan schelen waar je bent, anders hadden ze wel gevraagd waar je was. Lekker toch! Kan je lekker zelf weten wat je doet. En... je hebt de hele avond niet aan ze gedacht of wel?

VERA 1: Nee, helemaal niet! Wat dat betreft werkt drank heel goed.

VERSLAVING: Vergeet dat lekkere pilletje niet! *(pakt een nieuw touwtje en knoopt die weer ergens aan Vera vast)* Dat was wel lief van Steven, hè, om jou een pilletje te geven. En denk erom; de volgende keer moet je betalen voor dat pilletje, hè. Het kost Steven ook geld en hij heeft niet zoveel geld als jij, hè. Dus zorg dat je de volgende keer genoeg geld bij je hebt, want anders sta je voor gek. Die pilletjes krijg je niet zomaar voor niets! *(tegen het publiek)* Nou, voor niets? Ik zie het meer als een begin...van het eind! *(draait het nieuwe touwtje om de middel van Vera)*

VERA 1: *(probeert de draden om haar middel wat losser te krijgen, maar dat lukt niet)* Half pilletje. Ik ben niet helemaal gek dat ik een heel pilletje neem, hè. Ik wist niet dat Steven pilletjes nam. Ik dacht dat hij van zichzelf zo vrolijk en los was. Had die broer van Demi toch gelijk. Maar dat geld is geen probleem, hoor. Ik krijg zakgeld, hè.

VERSLAVING: Met zakgeld alleen red je het niet. Je moet zorgen dat je een voorraadje hebt zodat je altijd een pilletje bij de hand hebt. Kan je ook eens een pilletje uitdelen. Zo krijg je meer vrienden.

VERA 1: Ik heb al genoeg vrienden? Ik ga niet de hele tijd van die pilletjes slikken, hoor. Ik ben niet gek. Ik weet heus wel dat je daar harstikke verslaafd aan kan raken.

VERSLAVING: Wel nee joh. *(bindt weer een nieuw touwtje aan Vera vast)* Van een pilletje zo af en toe raak je echt niet verslaafd, hoor. Ik wil alleen maar dat je je wat beter voelt. Dat je niet de hele tijd aan je ouders denkt. Je voelde je toch lekker op dat feestje? Je was aan het lachen en dansen. Als ik er niet was geweest was je huilend naar bed gegaan omdat je ouders je weer eens in de steek lieten. En blijkbaar doen ze dat vaker.

VERA 1: Ja, dat is waar. Maar nu heb ik eigenlijk wel spijt, want ik voel me echt niet lekker. *(probeert de draden om haar middel nog een keer wat lossers te krijgen, maar het lukt niet)*

VERSLAVING: Ach, dat komt alleen maar omdat je moe bent. Het was een geweldig feestje! Zonder pilletje had je Steven nooit durven zoenen. En Steven vond het geweldig dat je er was. Hij zei zelfs nog dat hij nooit had geweten dat je zo'n leuk meisje was.

VERA 1: Ja, dat is waar. Hij dacht dat ik een verlegen meisje was, maar met een half pilletje komt het ware feestbeest in mij naar boven. Steven! Ineens zag hij mij staan en vond hij mij interessant. Maar volgens mij ben ik met hem mee naar boven gegaan en toen is er wat gebeurdMmm ik weet het niet meer. Maar over boven gesproken. Ik ga naar boven naar bed. *(staat half op, maar zakt weer terug op haar stoel)* Oké, ik blijf nog even zitten. Ik geloof niet dat ik staat ben om naar boven te gaan. *(Verstaving pakt de draden die om de middel van Vera gedraaid zitten en draait ze terug. Ze legt de draden lang uit over de stoelen. Daarna pakt ze de jas van Vera en legt die over de slapende Vera heen. Daarna gaat Verstaving op de laatste stoel zitten en houdt de draden vast. Vera valt in slaap)*

VERSLAVING: *(lachend naar het publiek)* Wat zei ik ook alweer? Van een pilletje zo af en toe raak je niet verslaafd. Volgens mij geloofde ze dat ook nog. Dat maakt het zoveel makkelijker voor mij. Ik houd toch zo van zoveel domheid! *(kijkt naar de slapende Vera)* Dit wordt een makkie! *(bindt nog een touwtje aan Vera vast. Gaat op haar gemak weer zitten en glimlacht)* Van een pilletje zo af en toe raak je niet verslaafd. Zo dom!

BERNICE: *(na een tijdje. Vanachter de coulissen)* Vera! Vera! Ben je thuis?

VERA 1: *(schiets wakker)* Oh nee, Bernice is er. *(Verslaving staat snel op en gaat achter Vera staan met de draden losjes in haar handen, zodat Vera zich vrij kan bewegen)* Hoe laat is het eigenlijk? Waarom hebben mijn ouders me niet wakker gemaakt? Misschien hebben ze me niet gezien? Ook raar? Maar ja, ze ontbijten ook nooit. Ach, die dachten dat ik al weg was, want mijn jas hangt niet aan de kapstok. Misschien maar goed dat ze me niet gezien hebben. Oh, ik ben in slaap gevallen. Ik zie er niet uit. M'n tas! M'n spullen! *(schuift snel met haar voeten de spullen uit haar tas en haar tas weg. En gooit haar jas er overheen. Ze probeert zo normaal mogelijk te doen, maar je kan zien dat ze wat dronken is)* Ik ben hier!

CECILE: *(komt op met Bernice en Demi)* OMG Vera, wat zie jij eruit! Ben je ziek?

VERA 1: Ziek? Ja, een beetje. Ja, ik ben niet lekker. Waar is Anita?

BERNICE: Die is kwaad op jou omdat je zonder haar naar het feestje van Steven bent geweest. Zij wilde daar heel graag heen en nu ben je zonder te zeggen zonder haar gegaan.

VERA 1: Hoe weet zij dat nou?

BERNICE: Van de insta van Steven. Je had het aardig naar je zin zo te zien op de foto's.

VERA 1: Eh, ja..dat denk ik.

VERSLAVING: Het was super! Die Anita moet niet zo zeuren! Toe, zeg maar.

VERA: Nou ja, als Anita daar al kwaad over is dan zakt ze toch lekker door de ...

DEMI: Nou, Vera! Doe eens even normaal zeg. Anita is je vriendin.

VERA 1: Ja, ik ...eh...eh.... *(ze probeert zich een beetje te fatsoeneren. Pakt een spiegeltje en een lippenstift van de grond. Ze schrikt als ze de draden in de spiegel ziet)* Wat krijgen we nou? *(ze trekt aan de draden. Ze kijkt naar Verslaving die meteen heel demonstratief een vinger op haar lippen legt. Een gebaar van mondje houden)*

VERSLAVING: *(trekt aan een touwtje)* Een vriendin? Een vriendin gunt je een gezellig feestje. Of ze er nou bij is of niet. Nee, Anita is geen echte vriendin, Vera. Anita gunt jou helemaal niets. Ze is jaloers. Ze is alleen maar op je geld uit. Ze zei zelf dat ze platzak was. Als je niet oppast, pakt ze Steven nog van je af. Waarom

zou ze anders zo kwaad zijn. Straks wil ze de volgende keer met ons mee.

VERA 1: Eh... Anita moet zich niet zo aanstellen. Een vriendin gunt je een feestje. Zij wil altijd overal bij zijn. Ze kan toch ook gewoon blij zijn voor mij?

VERSLAVING: Goed zo! Ze is geen echte vriendin. Ze wil overal mee naar toe. Zorg dat je van haar afkomt, want ze is alleen maar jaloers op jou. *(trekt weer aan een touwtje)* Toe zeg maar.

VERA 1: Wat mij betreft is ze mijn vriendin niet meer. Ze is gewoon jaloers. Ik haat jaloerse mensen.

VERSLAVING: Goed zo!

BERNICE: Nou Vera, doe eens niet zo lelijk over Anita. Zo is ze toch helemaal niet. Waarom doe je nou zo raar?

CECILE: *(pakt Vera's jas van de grond)* Wat is er met je mooie tas gebeurd? Waarom liggen al je spullen hier op de grond.

VERSLAVING: *(tegen Vera)* Waar bemoeien die meiden zich mee? *(trekt weer aan een touwtje)*

VERA 1: *(lacht)* Mag dat ook alweer niet? Dit is mijn huis en mijn tas en mijn spullen. Ik mag zelf weten wat ik daarmee doe? *(pakt haar jas van haar af. Struikelt bijna omdat Verslaving weer een nieuw touwtje aan haar vast maakt en daar meteen aan trekt)* Blijf niet zo naar mij staren. Ga alsjeblieft zitten. Anders kunnen jullie ook opdonderen.

BERNICE: Nou Vera, doe eens rustig! Ik dacht dat er misschien iets gebeurd was of zo. Je bent altijd zo zuinig op je dure spullen. *(ze gaan allen zitten)* Ik herken je gewoon niet.

CECILE: *(staat weer op)* Toe, laat me nou even helpen met opruimen. Anders zien je ouders je zo. Dat wil je toch niet?

VERA 1: *(Verslaving trekt weer aan een touwtje)* Pff kan mij mijn ouders schelen. *(kijkt boos naar Cecile)*

CECILE: *(gaat weer zitten)* Huh? Was het gisteren niet gezellig met je ouders?

VERA 1: *(Verslaving trekt aan een touwtje waardoor Vera opstaat en haar jas scheef aan de kapstok hangt. Daarna heel overdreven)* Supergezellig. *(Verslaving trekt weer aan de draden zodat Vera moet zitten)*

BERNICE: Ahh fijn. Dat je daarna nog van ze naar een feestje mocht.

CECILE: *(staat weer op)* Toe Vera, laat me nou toch even je spullen opruimen.

VERA 1: Nee! *(Verstaving trekt weer aan een touwtje)* Dat doe ik zo wel als jullie weg zijn. *(Cecile gaat weer zitten)*

DEMI: Weg zijn? We zouden toch samen naar?

VERA 1: *(Verstaving trekt weer aan een touwtje)* Nee, ik ga niet mee.

BERNICE: Je gaat niet mee? Wat doen we hier dan?

VERSLAVING: Ja! Dat vraag ik mij ook af.

VERA 1: Ik weet dat we hadden afgesproken maar ik ...eh...ben.. eh.. ziek.

BERNICE: Maar we hebben dit al een maand geleden afgesproken omdat jij er zo graag heen wilde. Je hebt alles al betaald!

VERA 1: Anita is er ook niet dus ik ga ook niet. *(kijkt de anderen niet aan)*

VERSLAVING: Alles betaald? Cancelen die hap! Vraag het geld terug! Dan kunnen we pilletjes kopen! *(wrijft in haar handen)*

BERNICE: Anita is er ook niet? En net was ze je vriendin niet meer. Nou doe je echt wel heel raar, hoor. Je hebt ons maanden aan onze kop gezeurd en nu wil je ineens niet meer? Wat is er toch met je?

VERA 1: *(Verstaving trekt van enthousiasme zo hard aan de draden dat Vera bijna omvalt. Ze trekt snel de draden zo zodat Vera weer recht op zit)* Niets.

CECILE: Gaat het echt wel goed met je?

DEMI: Kunnen we iets voor je doen?

BERNICE: Wacht eens even, volgens mij ben jij nog hartstikke dronken!

VERSLAVING: Regel 1: Nooit toegeven dat je drinkt, dronken bent of iets geslikt of gerookt hebt. *(trekt weer)*

VERA 1: Wat? Natuurlijk ben ik niet dronken. Heb jij mij ooit dronken gezien?

BERNICE: Nee. Maar je doet zo raar en je stinkt naar drank. Het kan niet anders.

VERSLAVING: Regel 2: laat je nooit uitmaken voor leugenaar. *(trekt weer)*

VERA 1: Dus jij wil zeggen dat ik lieg? *(de andere 2 proberen de boel te zussen)*

BERNICE: *(aarzelend)* Nou, dat niet helemaal, maar ik denk toch....

VERSLAVING: Regel 3: Mensen die jou niet vertrouwen, zijn niet te vertrouwen. Daar wil je geen vrienden meer mee zijn. Zal ik haar maar meteen met stoel en al uitgooien? *(trekt weer)*

VERA 1: *(trekt terug aan een touwtje)* Oh, nou, als jij zo over mij denkt, dan wil ik ook geen vriendinnen meer met jou zijn. Dus ga alsjeblieft weg.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

TONEEL
UITGEVERIJ **INK**

“Samenspelen” is ons motto